

ת"פ 29642/08/13 - מדינת ישראל נגד יאיר אדיר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 29642-08-13 ת"פ 30243-10-12

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם יאיר אדיר ע"י ב"כ עו"ד ליאור פנחס

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאותיו בעבירה של תקיפה סתם ובארבע עבירות של גניבה, שיוחסו לו בשני תיקים פליליים.

הנאשם ביקש לצרף לת"פ 29642-08-13, שנדון בבימ"ש זה, את ת"פ 30243-10-12 שהוגש בבימ"ש השלום בתל-אביב.

בהתאם לאישום הראשון בכתב האישום המתוקן בת"פ 30243-10-12, בתאריך 4.5.12 גנב הנאשם מוצרי מזון בשווי כולל של ₪ 866 מסניף של רשת "יש" ברח' ירושלים 70 בני ברק.

בהתאם לאישום השני, בתאריך 9.3.11 גנב הנאשם מוצרי מזון וחומרי ניקוי שונים בשווי כולל של ₪ 500 מחנות "בר-כל" ברח' ירושלים 72 בני ברק.

בהתאם לאישום הראשון בכתב האישום המתוקן בת"פ 29642-08-13, בתאריך 6.3.13 גנב הנאשם מערכת בשווי של ₪ 2,229 מחנות "זו ארץ ZOO" שבצומת סגולה בפ"ת ובעת שעובד החנות הבחין בו השליך הנאשם את המערכת על פניו של העובד.

בהתאם לאישום השני, בתאריך 16.1.13 נטל הנאשם פטיש חציבה ומגלה מתכות בקיר בשווי של ₪ 4,514 מחנות "רוזנפלד" ברח' הרב פינטו 20 בפתח תקווה ויצא מהעסק מבלי לשלם, בכוונה לגנובם.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש לבית המשפט גליון הרישום הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי הנאשם הורשע בעבר עמוד 1

בעבירות כדלקמן:

בשנת 1995 הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וגניבה, החזקת מכשירי פריצה והחזקת נכס החשוד כגנוב. בית משפט גזר על הנאשם מע"ת והתחייבות.

בשנת 2005 הורשע הנאשם בעבירה של גניבה ונגזרו עליו מע"ת של חודשיים לתקופה של שנתיים והתחייבות.

בנוסף הוגש ע"י המאשימה גזר דין אשר ניתן על ידי השופט יצחק יצחק משנת 2009 (ת"פ (ת"א) 10506/08) אשר נטען על ידה כי בו נדון הנאשם בעבירות של החזקת סכין שלא כדין, פריצה לבניין שאינו דירה והיזק לרכוש במזיד. גזר דין זה אינו מופיע בגליון המרשם הפלילי של הנאשם על אף חלוף הזמן הרב. כמו כן, מצאתי שוני בין שם הנאשם באותו גזר דין (רפאל אדיר) לבין שמו של הנאשם שבפני, ועל כן בדקתי את מספר ת"ז של הנאשם באותו תיק במערכת נט המשפט ומצאתי כי **כלל אינו תואם** למספר ת"ז של הנאשם דכאן. **התביעה תבדוק כיצד נפלה אצלה שגגה זו שהיתה עלולה לגרום לעיוות דין, ותגיש הסבר בכתב בעניין.**

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן אשר נערך בתאריך 4.1.14 עולה כי הנאשם, בן 44, הורה משמורן יחיד לחמשת ילדיו בגילאי 14-23 ומתגורר בגבעת שמואל.

נמסר כי משפחת הנאשם חזרה בתשובה בהיותו נער. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצה"ל במועד, אך השתחרר כעבור זמן קצר עקב נישואיו בגיל 19.

הנאשם מסר כי הנישואין אופיינו באי הסכמות וקשיים שונים, לרבות תפקוד הורי לקוי של אשתו דאז. הנאשם ואשתו התגרשו כ- 10 שנים לאחר נישואיהם.

מהתסקיר עולה כי כשנתיים לאחר הגירושין הפך הנאשם למשמורן יחיד לאור חוסר תפקודה של גרושתו. נמסר כי כמה מילדיו משולבים במסגרות חינוך מיוחדות והוא נעזר בגורמי הטיפול בלשכה לשירותים חברתיים בעיר לאור הקושי הנפשי והכלכלי הכרוך בגידול ילדיו.

התרשמות גורמי הטיפול ברווחה הינה כי על אף הקשיים הנאשם מפגין תפקוד הורי תקין.

הנאשם עובד בשנים האחרונות כאיש תחזוקה כללי בעמותה למוסדות חינוך, זאת לאחר שעבד כ- 15 שנים כנהג

הובלות.

הנאשם מוכר לשירות המבחן מאבחונים וחקירות מעצר שנערכו בעניינו בשנים 1995 ו-2009 בגין ביצוע עבירות רכוש אשר בוצעו לטענתו על רקע מצב כלכלי ירוד. במסגרת אבחונים אלה שלל הנאשם נזקקות טיפולית ועל כן לא ניתנה המלצה בעניינו.

באשר למיוחס לו בכתבי האישום הנוכחיים, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו וטוען כי בוצעו על רקע קשיו הכלכליים, היותו מובטל באותה העת ונזקקותו לכסף למחייתו ולפרנסת ילדיו.

הנאשם ביטא צער וחרטה על ביצוע המעשים ומסר כי כיום מצבו המשפחתי והכלכלי יציב ומאוזן.

במסגרת התסקיר נבחנו גורמי הסיכון כגון חומרת המעשים, הישנותם לאורך השנים יחד עם מאפייניו האישיותיים וכנגד נבחנו גורמי הסיכוי לשיקומו כגון תפקודו התקין כאב, יציבותו התעסוקתית, והמוטיבציה שמבטא להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן.

להערכת קצינת המבחן ההליך הנוכחי מהווה גורם מרתיע ומפחית את הסיכון להישנות התנהגותו העבריינית.

כמו כן ההערכה היתה כי הטלת מאסר בעבודות שירות על הנאשם עלול לגרום לפיטוריו ולערער את האיזון במצבו.

לאור זאת ומתוך רצון לחזק את הפן השיקומי המלצת קצינת המבחן היתה להעמיד הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב בקבוצה טיפולית ייעודית לעוברי חוק, ובנוסף צו של"צ של 200 שעות.

לנאשם גובשה תכנית של"צ.

טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי העבירות שבוצעו פוגעות בערך המוגן של שמירת קניינו של הפרט, כאשר בעלי עסקים נאלצים להשקיע משאבים רבים בכדי למנוע מעשי גניבה מסוג אלה בהם הורשע הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי אין המדובר בעבירות ספונטניות מתוך דחף רגעי, אלא הנאשם פעל מתוך מודעות ורצון עקבי לשלול רכוש מבעליו. בנוסף נטען כי, עת נתפס הנאשם ע"י עובד החנות השליך הנאשם על פניו את המערכת שנטל ויכול היה להיגרם לו נזק חמור, ויש להתחשב בפוטנציאל לנזק כשיקול לחומרה במקרה דנן.

עוד נטען כי המוצרים אותם גנב הנאשם אינם מוצרי צריכה בסיסיים לצורך פת לחם, אלא מדובר בנאשם אשר הפך לו להרגל קבוע לבצע עבירות רכוש.

נטען כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות מאוד לאכיפה, ומשנתפס הנאשם יש להטיל עליו ענישה מרתיעה, ובפרט כאשר לא מדובר בהסתבכותו הפלילית הראשונה של הנאשם ועומדות לחובתו הרשעות קודמות.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לעניין מתחם הענישה.

בת.פ. 28425-02-13 מד"י נ' דריבין הורשע הנאשם בעבירת גניבה בודדת בעת שגנב בקבוק בושם מחנות. בית המשפט התייחס למתחם הענישה בגין עבירת גניבה בודדת בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון וקבע כי מתחם הענישה הראוי הינו החל משל"צ ועד 7 חודשי מאסר.

באותו מקרה גזר בית המשפט על הנאשם חודשיים וחצי מאסר בפועל וכן הפעיל מע"ת של 8 חודשים, כך בסה"כ הוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי במקרה דנן מדובר בארבע עבירות גניבה ובעבירת תקיפה שלוותה לאותן עבירות.

נטען כי מתחם הענישה במקרה צריך לעמוד על ענישה החל משל"צ ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בריבוי העבירות ובכך שלא מדובר בעבירות ספונטניות וכן בהתחשב בעבירת התקיפה שלוותה לעבירת הגניבה.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ המאשימה למאסר בפועל בהתאם למתחם הענישה שהוצג וכן מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס, מתוך שמדובר בעבירות כלכליות.

טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי במסגרת עמדת המאשימה לא נלקח בחשבון התסקיר החיובי.

נטען כי מדובר בנאשם בן 44, אדם נורמטיבי אשר נקלע למצב כלכלי ירוד כתוצאה מהליך גירושין שבסופו נעשה הנאשם משמורן יחיד לחמשת ילדיו עקב אי תפקודה של גרושתו, כאשר נטל הפרנסה הוטל על כתפיו והוא נאלץ לעזוב את מקום עבודתו על מנת להתמסר לגידול הילדים בדוחק בדירת עמידר.

נטען כי הרקע לביצוע העבירות הינה מצוקתו הכלכלית של הנאשם.

כן נטען כי הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט ושל הצדדים, הביע חרטה, והגיע לכל המפגשים שהתקיימו בשירות המבחן.

נטען כי יש להתחשב בחלוף הזמן מביצוע העבירות, אשר בוצעו בשנים 2011-2013.

ב"כ הנאשם טען לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם, החרטה הכנה שמביע ורצונו לקבל הזדמנות להשתקם.

נטען כי השאלה היחידה שיש לשאול היא, האם לאור נתוני הנאשם יש להעדיף את גורם ההרתעה על פני שיקולי שיקום הנאשם. נטען כי ההרשעה לכשעצמה מהווה מחיר כבד.

לאור זאת נטען כי במכלול השיקולים שפורטו לעיל יש מקום לחרוג לקולא מן המתחם.

ב"כ הנאשם הגיש טבלת פסיקה מפורטת בעבירות דומות, בהן נגזרו עונשים החל משל"צ ללא הרשעה ועד חודש מאסר בפועל.

נטען כי הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה אינה דומה לעניינו של הנאשם, שכן באותו מקרה דובר בנאשם שלחובתו 6 הרשעות קודמות, לרבות מע"ת שהופעל, ועל כן אין ללמוד מהענישה באותו מקרה.

לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בענישה מותנית, ענישה צופה פני עתיד בהתאם להמלצת תסקיר שירות המבחן.

דין

העבירות שביצע הנאשם פגעו בקניינם של בעלי העסקים, כאשר שתי העבירות המאוחרות הינן חמורות יותר מהראשונות באשר נגנבו בהם חפצים בשווי אלפי ש"ח שאינם אמצעי מחיה כגון מזון וחומרי ניקוי כמו באישומים הראשונים.

מתחם הענישה בגין כל אחת מהעבירות נע בין מע"ת ו/או של"צ לבין מאסר בפועל של מספר חודשים. כך גם ביחס לעבירת התקיפה.

לנאשם אין עבר פלילי מכביד, עברו ישן (מלפני עשר שנים), ואולם הצטברות העבירות נשוא תיקים אלה זו לזו בתקופה של שנתיים מלמדת על שיטתיות ואף על הסלמה בחומרת המעשים.

בנסיבות רגילות, הייתי סבורה שיש לשלוח את הנאשם לריצוי עבודות שירות לתקופה המירבית הקבועה בחוק.

עם זאת, איני יכולה להתעלם מהעובדה כי הנאשם הינו מפרנס יחיד לחמישה ילדים שהוא ההורה המשמורן שלהם, לנוכח אי תפקוד הורי של גרושתו. עולה מהתסקיר כי הנאשם נוטל אחריות ומביע חרטה על המעשים, עובד ומתפרנס כיום מזה שנתיים בצורה תקינה ומוכן לשלם את חובו לחברה בדרך של ביצוע של"צ.

הטלת עבודות שירות על הנאשם עלולה לקטוע את מטה לחמם של ילדיו הקטינים ואף להוות תמריץ לביצוע עבירות נוספות ע"י הנאשם, למטרת כלכלת משפחתו. בכך לא תושג מטרת ההרתעה ותיקון הדרך.

לפיכך אני רואה לנכון לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולגזור על הנאשם מע"ת ממושך ומרתיע וכן של"צ.

אני גוזרת על הנאשם 8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

של"צ בהיקף של 200 שעות במסגרת שנקבעה ע"י שירות המבחן.

צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית התואמת את מצבו.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד שבט תשע"ה, 03 פברואר 2015, במעמד הצדדים.